

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בן שלו

תובעת

ל.ל. ת"ז XXXX
ע"י ב"כ עו"ד גיל שחף ואח'

נגד

נתבע

נ.ל. ת"ז XXXX
ע"י ב"כ עו"ד משה דנוך ואח'

פסק דין

על המדוכה תובענות אם בנוגע למשמורת וזמני שהות כלפי שלושה קטינים (תלה"מ -5662-12-19 ; להלן: "תביעת המשמורת"), כמו גם מזונותיהם (תלה"מ 19-12-27204 ; להלן: "תביעת המזונות").

רקע כללי ודיוני

1. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 22.2.10 והתגרשו ביום 23.2.20.

להורים שלושה ילדים קטינים: א.י., יליד 28.9.11, נ.ב., יליד 7.3.14, ו.ש., ילידת 6.3.16.

הצדדים גרים גם עתה ב-XXX.

זמני השהות של הקטינים עם כל אחד מן ההורים מוסדרים בהסכמה ומתנהלים כסדרם באופן כמעט שוויוני, באופן שבו הקטינים שוהים עם האב בימים ב' ו-ה' כולל לינה, ובכל סוף שבוע שני מיום ו' עד ליום א' בבוקר (כ- 43% מדי שבועיים). יתר הזמן שוהים הקטינים עם האם.

שני הצדדים שכירים, מתגוררים בשכירות, וקיים פער השתכרות של ממש בין האב ובין האם (גם האב מכיר בכך שלשיתנו הוא משתכר בפועל כפי שלוש מהאם).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

ביום 11.2.20 העמדתי את מזונותיהם הזמניים של הקטינים על סך כולל של 5,000 ₪ לחודש, בתוספת מחצית הוצאות חינוך ורפואה חריגות (להלן: "**החלטת המזונות הזמניים**").

לצד התובענות שבכותרת, מתנהלת בין הצדדים תובענה רכושית, שמתבררת בנפרד.

2. המחלוקות שבין הצדדים בתובענות שלפני מצומצמת עד מאד, כעולה בין היתר גם מרשימת הפלוגתאות והמוסכמות שהגישו הצדדים עוד ביום 11.8.20 (להלן: "**הרשימה**").

חרף האמור, לא השכילו ההורים להגיע לכלל הסכמות, אולם מנגד הסכימו כי התובענות שבכותרת תוכרענה על יסוד עיקרי טיעון ואסמכתאות, שהוגשו.

אדרש לכל תובענה בנפרד.

תביעת המשמורת – תלה"מ – 19-12-5662

3. בתיק זה, חרף הנסיון להציגה בעיקרי הטיעון כמחלוקת מהותית, התרשמתי כי בין הצדדים נטושה מחלוקת שיסודותיה טרמינולוגיים גרידא, מקום בו את זמני השהות (סוגיה שיכולה במקרים רבים לשמש כסלע מחלוקת עיקרי) השכילו ההורים להסדיר בכוחות עצמם ; מחלוקת שהיא פרי הליכי משפט בעיקרה, ואיננה נטועה בצרכי היום יום, לא של ההורים ולא של הקטינים.

4. מחד, האם עותרת לקביעת משמורת הקטינים אצלה ; מאידך, עותר האב לקביעת משמורתם של הקטינים כמשמורת משותפת.

5. בנוסף, הגם שברשימה, טען האב כי גם אם זמני השהות אינם שוויוניים במדויק, אם האם תדרוש זאת, הוא יסכים לקיים זמני שהות שוויוניים במלואם תוך התאמת שיעור המזונות למצב זה, בעיקרי הטיעון מטעמו ביקש האב מפורשות להשית מסגרת של זמני שהות שוויוניים לחלוטין בין ההורים.

מנגד, האם שבה גם בעיקרי הטיעון וגם ברשימה על עמדתה כי יש להותיר את מתכונת זמני השהות כפי שהיא עתה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

לעניין זה, שעה שטיב ההורות איננו נגזר מהשאלה מהשוויון החשובני בזמני שהות ; שעה שמזה תקופה ממושכת הקטינים מורגלים לזמני שהות סדורים ותקינים במתכונת מוסכמת על ההורים ; ושעה שבמוקד לא בהכרח האינטרס של ההורים כי אם טובתם של הקטינים, לא מצאתי הצדקה של ממש לערוך שינויים במתכונת זמני השהות שעל אודותיה הסכימו ההורים מראש ובהתאם לה מתנהלים מזה זמן ממושך.

זאת במיוחד בהתחשב בפער המינורי עד מאד בזמני השהות עם האב למול זה של האם (לינה של לילה אחד מדי שבועיים) וטובתם של הקטינים במניעת טלטלות ובלבול מיותרים גם במישור ניהולם של זמני שהות לסירוגין ביום שבמחלוקת.

מכאן, לשאלת הגדרתה של המשמורת.

6. לא מצאתי כל הצדקה ליתן לאיזה מן הצדדים היתר – ולו מכללא – לעשות שימוש בהגדרת המשמורת, משל היתה קרדום לחפור בו.

עסקינן בהורים שלשיטתם הם, מיטיבים ומקיימים הורות משמעותית לשלושת ילדיהם ; הורים, שמשכילים ללא מעורבות שיפוטית משמעותית להסדיר את חיי היום-יום שלהם בקשר עם ילדיהם, בכוחות עצמם ; הורים שלמעשה לא נדרשים לסיוע ולעזרה- לבטח שלא משמעותיים - של בית המשפט בהסדרת האחריות ההורית השוטפת שלהם כלפי ילדיהם.

בהינתן מצב זה, אינני רואה במקרה שלפני כל משמעות לשאלה באיזה אופן תיקבע "משמורת" לילדי הצדדים ; מונח יציר פסיקה בעל משמעות היסטורית, שבימינו אנו לכל היותר משמש כעוגן לשאלת מקום שהות פיזית של ילד. הדברים יפים במיוחד בו ממילא, ללא כל תלות וקשר לסוגיית המשמורת, האחריות של הורים כלפי ילדיהם משותפת היא כברירת המחדל שמציב לפנינו חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב – 1962.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

אינני מוצא להרחיב בנושא זה פעם נוספת מקום בו נדרשתי לסוגיה פעמים רבות, ובמיוחד מקום בו לאחרונה גם בית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו נדרש לסוגיה מפורשות ושלל את התזה לפיה עצם הגדרתה של "משמורת" מחויב המציאות הוא כברירת המחדל והוא זה שמגדיר את אופי ההורות [בהקשרים אלה השוו, בין היתר : עמ"ש (ת"א) 13008-02-21 א' ק' נ. מ' ע' ק' (מצוי במאגרים המשפטיים ; 18.5.21) ; כן ראו דבריי בתלה"מ (ק"ג) ת.ב.נ' י.ב. (מצוי במאגרים המשפטיים ; 27.4.21, והאסמכתאות שם)].

7. בענייננו דומה, כי המשמעות היחידה של המונח "משמורת" שלה היבט יישומי בחיי הצדדים נעוצה בהשלכות הכלכליות של הגדרתו של הורה כ"משמורן" במארג היחסים אל מול צדדי ג', בדגש על זכאות להטבות כלכליות הנובעות מכך.

שכן גם אם השיח המשפטי עבר כברת דרך ובמסגרתו שגור המעבר משיח של "משמורת" לשיח של "אחריות", יכול ועדיין ישנו פער בין השיח המשפטי השגור ובין השיח שמקיימים הורים בחיי היום יום אל מול גורמים חיצוניים (בדגש על גורמים משלמים וכיוצ"ב ; בהקשר זה השוו, למשל : תלה"מ (ב"ש) 45190-03-19 ב.נ' ט. (מצוי במאגרים המשפטיים ; 14.2.21)].

8. בעיקרי הטיעון מטעמה הדגישה האם כי ביחסיה אל מול גורמים שונים ולשם קבלת הטבות היא זקוקה להגדרה כמשמורתנית (סיוע בשכר דירה, הנחות בארנונה וכיוצ"ב) ; זאת לאור פערי השכר בינה ובין האב. האב לא נדרש בהקשר זה לטיעון בדבר פערי השכר לגופו וטען כי גם הוא ירד באחוז המשרה שלו, תוך שציין כי לשיטתו מדובר "בנושא עקרוני אשר נותן ... אפשרות להיות הורה במעמד שווה..." ; בכלל זה גם בנושא הזכאות להטבות (סעיף 39 לסיכומי האב).

9. אלא שהאב עצמו מכיר בכך שבין ההורים פערי שכר משמעותיים (כעולה בין היתר מסעיף 16 לסיכומיו וכפי שאפרט עוד להלן), וכפי שהבהרתי לעיל, אין כל יסוד לטיעוני האב מהם נגזר לכאורה כי עצם הגדרתה של המשמורת היא שמכוננת את אופי ההורות.

מצער שבתובענה שבה למעשה עיקר הסוגיות המהותיות מוסכמות בין ההורים, נאלץ בית המשפט להבהיר פעם נוספת מושכלות יסוד אלה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

10. בנסיבות אלה, ובעיקר בהתחשב בפערי השכר שבין ההורים בכל הנוגע להגדרת המשמורת בקשר עם זכאות להטבות, אני מוצא לקבוע כדלקמן :

א. האחריות של שני ההורים כלפי ילדיהם, כמתחייב מהוראות **חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב – 1962**, היא שווה.

ב. זמני השהות של ההורים עם ילדיהם יתקיימו כפי המוסכם ביניהם כמפורט בסעיף 1 לעיל. הואיל ולא התבקשתי לעשות כן בסיכומי איזה מהצדדים, אינני נדרש לסוגיית זמני השהות במועדים ואך סביר שההורים ישכילו להסדיר זאת בכוחות עצמם, במידת הצורך (לרבות על פי לוח חגים ושהות לסירוגין).

ג. ככל שגורם חיצוני יהא זקוק להגדרתה של משמורת לשם הענקת הטבות ו/או זכויות כלשהן, לצרכים אלה בלבד תיחשב האם כמשמורתית.

בזה הסתיים הטיפול בתביעת המשמורת. מכאן, לתביעת המזונות.

תביעת המזונות – תלה"מ 19-12-5662

11. גם כאן, המחלוקת בין הצדדים מצומצמת היא.

למעשה, נקודת המוצא של הצדדים שניהם היא פסיקת בית המשפט במסגרת **החלטת המזונות הזמניים**. אלא שבעוד שהאם מבקשת בעיקרה להעלות את סכום המזונות מ- 5,000 ₪ ל- 5,500 ₪, להותירו כקבוע גם לאחר הגיע ש' לגיל 6, ולהורות על חלוקת תשלום המחציות באופן לא שוויוני (80% - 20%), מסכים האב להותיר את סכום המזונות כפי ההחלטה עד הגיע הקטינה לגיל 6, שמאז ואילך עותר להעמיד הסכום על 3,500 ₪ לחודש וזאת בהתאם לתחשיב חשבוני שערך. זאת, חרף העובדה שברשימת הפלוגתאות עתר האב להעמיד את סכום המזונות על סך 4,000 ₪ אותה העת.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

יכולותיהם הכלכליות של ההורים

12. האב, קצין צה"ל בקבע בעברו (בדירוג מהנדסים), עובד עתה כשכיר בחברת "ס.ס. בע"מ" (בתחילת שנת 2020 עבד בחברת "א. בע"מ").

בעוד שבעת ניתנה ההחלטה עמד לכאורה שכרו הממוצע על כ- 18,270 ₪ נטו (לאחר ניכויי חובה) כפי שפורט בהחלטה, הרי שעם תחילת עבודתו מחודש מאי 2020 בחברת ס.ס. בע"מ, **חל גידול בשכרו**, והוא החל להשתכר כ- 21,650 ₪ לחודש נטו (לאחר ניכויי חובה), כעולה מתלושי שכרו לחודשים מאי 2020 עד ינואר 2021 (ראו בתיק המוצגים מטעם האב).

יחד עם זאת, בהתחשב בכך שבמהלך חודשים מרס ואפריל 2020 זכה האב לדמי אבטלה בסך של כ- 14,700 ₪, ובהתחשב בפוטנציאל לתנודתיות בשכר גם בשוק ה"היי-טק", אעמיד את פוטנציאל ההכנסה של האב כפי ממוצע הכנסותיו הכולל של האב גם אצל מעסיקתו הקודמת (לרבות דמי האבטלה) לשניים עשר החודשים שמפברואר 2020 עד ינואר 21 ועד בכלל, ובסה"כ על שיעור של כ- 20,400 ₪ נטו (לאחר ניכויי חובה בלבד, כמתחייב מהפסיקה והדין).

האב שוכר XXXX מדור לו ולילדים, ולא חלק על הנטען בסיכומי האם לפי דמי השכירות שמשלם עומדים על כ- 2,800 ₪ (כך שבניכוי דמי השכירות המלאים, הכנסתו הפנויה של האב עומדת על כ- 17,600 ₪ לחודש).

13. האם עובדת כשכירה, ואין כפי הנראה מחלוקת שהכנסתה עתה עומדת על כ- 6,200 ₪ לחודש. לאם אין השכלה אקדמית והיא אף הפסיקה לימודים אקדמיים לאחרונה. הגם שלאב טענות שונות ומגוונות לפיהן הוא סבור כי ברצותה, יכולה האם להשתכר גם כפי יכולתו, וגם לו אניח כי האם יכולה להגדיל את פוטנציאל ההכנסה שלה אם תבחר לסיים לימודים אקדמיים, הוא לא הניח לפני ולו ראשית ראייה לשאלה כיצד תוכל האם אופרטיבית להגדיל את הכנסתה כך שתתקרב להכנסתו הוא. טוב היה לולא היתה נטענת טענה זו.

בצירוף קצבת הילדים שמשלמת לאם, אני מעמיד את הכנסתה הפוטנציאלית של האם על סך כ- 6,500 ₪ לחודש.

האם שוכרת מדור לה ולילדים XXXX בעלות של כ- 3,300 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

בניכוי דמי המדור, יוצא שהכנסתה הפנויה של האם עומדת על כ – 3,200 ₪ לחודש.

14. בשולי הדברים יוער, כי לצדדים אף הון נזיל בשיעור לא מבוטל וכן מארג התחשבנות רכושי שכאמור יתברר בנפרד, שלעת הזו ולצורך הדיון יונח שמשמש כמשענת פוטנציאלית לצדדים שניהם, ולו בשלב זה.

צרכי הקטינים

15. חרף נסיונה של האם לטעון כי הקטינים הורגלו לרמת חיים גבוהה, הרי שעיון בתדפיסי האשראי שצירפה האם (נספח ג' לתיק המוצגים שצירפה) איננו מלמד על רמת חיים החורגת מן הממוצע. זאת, כפי שכבר נקבע בהחלטה.

לעניין זה יוזכר, כי הפסיקה העמידה חזקה ולפיה צרכיו המינימליים של קטין החי בשני בתים מרכזיים אינם פוחתים מסכום של 2,250 ₪, בכפוף להלכת ורד ולהוצאה השולית הפוחתת בעבור מספר קטינים. בהתחשב בכך שלאור הכנסותיהם המצרפיות של הצדדים יכול והקטינים לא הורגלו לרמת חיים מינימלית ובשים לב לתיעוד הדל יחסית שהוצג גם בתיקי המוצגים בהקשר זה, אני סבור שבמקרה דנן נכון להעמיד את צרכי הקטינים על שילוש הסכום האמור, כמספרם של הקטינים, כפי שאף הציע האב עצמו בתחשיב שערך בסיכומיו ולא על סכום נמוך מכך ; קרי, על סך של כ - 6,750 ₪ לחודש מכך (2,250 ₪ לקטין).

לכך יש להוסיף את הוצאות מדור הקטינים, שמצאתיהן סבירות בנסיבות העניין וכמפורט לעיל, וכן לאמוד את הוצאות אחזקת המדור בכל אחד מן הבתים עבור הקטינים, שבנסיבות העניין ולאור התיעוד הדל יחסית שצורף בהקשר זה לתיקי המוצגים אין מקום להעריכן בסכום העולה על כ – 900 ₪ לחודש בכל אחד מן הבתים.

זמני השהות

16. כאמור, קבעתי כי זמני השהות של האב עם הקטינים יוותרו כשהיו, קרי כ – 43% מהזמן במחיצתו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני:

תכלית החיוב במזונות

17. בסיכומיו, ביקש האב להידרש לתחשיבים חשבוניים שונים (ראו סעיף 22 לסיכומיו) ומהם עתר להכיר בכך שעליו יהא לשלם עבור הקטינים סך של 3,500 ₪ לחודש בלבד עת תגיע ש' לגיל 6.

אלא שהחיוב במזונות, כפי שכבר נקבע לא פעם, איננו תולדה של היצמדות לנוסחאות חשבוניות, שלעתים אינן יכולות להביא בחשבון נתונים שאינם ברי כימות כספי מדויק ומקרה [בהקשר זה השוו, בין היתר: בע"מ 817/18 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים; 31.1.18); עמ"ש 14612-10-16 (ת"א) פ' ב' נ' ע' פ' (מצוי במאגרים המשפטיים; 20.12.17); עמ"ש (חיפה) 17309-05-17 ג.ט נ' א.ק (מצוי במאגרים המשפטיים; 15.6.18); עמ"ש (מרכז) 11623-07-17 ד.ש נ' מ.ש (מצוי במאגרים המשפטיים; 24.6.18)].

לא זו, אלא אף זו. במיוחד מקום שבו מקורו של החיוב במזונות הוא מדין צדקה, ובמיוחד מקום בו לקטינים שני בתים מרכזיים (כבמקרה שלפנינו), שומה על בית המשפט להיזהר שמא היצמדות דווקנית לנוסחאות חשבוניות, גם אם לא תוביל למצב של בית "עשיר" ובית "עני" במובהק, תוביל למצב של בית "מועדף במובהק" ובית שאיננו כזה. מצב שכזה בוודאי שלא יעלה בקנה אחד עם טובתם של הקטינים ואף עלול להוביל לכרסום ופגיעה בזכותם לקיים קשר מיטיב עם ההורים שניהם.

מן הכלל אל הפרט.

18. במקרה שלפנינו הכנסתו הפנויה של האב היא כמעט 85 אחוזים מהכנסתם הפנויה המצרפית של ההורים שניהם ופי 5.5 מהכנסתה הפנויה של האם (17,600 ש"ח לעומת 3,200 ₪, בניכוי הוצאות מדורם של ההורים שניהם).

במובן זה, טוב עשה האב שהכיר בכך, שלכל הפחות לשיטתו עד הגיעה של ש' לגיל 6, יש להותיר את החלטת המזונות הזמניים על כנה.

19. אלא שבהתחשב בנתונים שהוצגו לעיל, אין יסוד לסברה שלפיה אילו נדבק לנוסחה חשבונית (לרבות זו שהציג האב בסיכומיו), התוצאה שהציע האב תעלה בקנה אחד עם טובתם של הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

1
2 אם נקבל את עתירתו של האב ונקבע כי מעת הגיע ש' לגיל 6, יופחת החיוב היסודי במזונות
3 לסכום של 3,500 ₪ לחודש, יוצא שבבית האם יידרשו היא והקטינים להתקיים מסכום יסוד
4 של 1,675 ₪ לחודש לנפש $[4 / (3,200 + 3,500)]$. מנגד, בבית האב, לאחר תשלום הסכום
5 שמציע, ייהנו הוא והקטינים מסכום יסודי של 3,525 ש"ח לחודש לנפש, מעל פי 2 מהסכום
6 לנפש בבית האם $[4 / (17,600 - 3,500)]$.
7
8 בוודאי שתוצאה זו איננה מתקבלת על הדעת ובהכרח עלולה להוביל למצב שאיננו רצוי,
9 בלשון המעטה וכמפורט לעיל.
10
11 20. מנגד, ככל שגם לאחר הגיע ש' לגיל 6 תיוותר החלטת המזונות הזמניים על כנה כפסק דין של
12 קבע, יצומצם הסיכון של יצירת בית "מועדף במובהק" או חלילה בית "עניי". שכן אז יעמוד
13 סכום היסוד לנפש בבית האם על סך של 2,050 ₪ לעומת סכום יסוד לנפש בבית האב של כ-
14 3,100 ₪. גם אם עסקינן בפער לא מבוטל, עדיין מדובר על סכומים העולים על חזקות
15 המינימום לקטין, וזאת גם בבית האם.
16
17 לעניין זה יש לזכור גם כי פסיקת מזונות קטינים איננה סנקטיבית ולא נועדה לבוא חשבון
18 עם הורה אחד על יכולתו הכלכלית הגבוהה יותר. לפיכך גם אם עדיין יוותר פער בין סכומי
19 היסוד לנפש בכל אחד מן הבתים, דומני שיהא בכך די כדי למנוע כאמור את פוטנציאל הסיכון
20 לקטינים עצמם כאמור.
21
22 מנגד, דומני שבהגדלת החיוב המזונות כפי שעתרה האם אין כדי לשנות באופן משמעותי את
23 מאזן ההכנסות השוטף של האם עצמו ואין בה אף כדי לשקף מארג צרכים שונה מהותית מזה
24 שעל אודותיו התבססתי בעת מתן החלטת המזונות הזמניים. לפיכך אינני מוצא הצדקה
25 לעשות כן.
26
27 סיכומי של דבר, לאור פערי ההכנסה הפנויה המשמעותיים שבין ההורים, וכמפורט לעיל,
28 הגעתי לכלל מסקנה כי דין הסכום שנקבע בהחלטת המזונות הזמניים להיוותר על כנו גם
29 כחיוב של קבע, וכך אני מורה.
30

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

21. בשולי הדברים אעיר, כי גם לו הייתי מציב את נתוני ההכנסה הפנויה של ההורים כפי שקבעתי לעיל, בתחשיב שהאב עצמו הציג בסעיף 22 לסיכומיו (נתונים שלפיהם כאמור הכנסתו הפנויה של האב היא כ – 85% מהכנסתם הפנויה המצרפית), הייתי מגיע לתוצאה דומה, לסכום של כ – 4,815 ₪ לחודש.

22. באשר לחיובי הוצאות הרפואה והחינוך ה"חריגים". האם עותרת לקבוע שהאב יישא בשמונים אחוזים מהם ואילו האב טוען שיש להותירם באופן שוויוני, הואיל ולשיטתו סכום המזונות היסודי לו גם הוא נדרש בתחשיבו מביא כבר בחשבון את פער ההכנסות שבין הצדדים.

אלא שגם בכך דומני שנתפס האב לכלל טעות. שכן חיובי ה"מחציות" נועדו להתמודד עם הוצאות שקשה יותר לכמת מראש באופן צופה פני עתיד (בכלל זה, למשל, טיפולים רפואיים, אבחונים וצרכים פדגוגיים שמתעוררים במהלך השנים). חיובים אלה מטיבם ומטבעם אינם נכללים – לכל הפחות לא במלואם – במסת הצרכים וההוצאות השוטפים המוערכים של הקטינים.

באופן זה, ובמיוחד עת עסקינן בחיובים מדין צדקה, כאשר עסקינן בהורים שפער הכנסותיהם הפנויות כה משמעותי, בהחלט יש מקום להביאו בחשבון גם בעת שנדרשים לצרכים והוצאות בלתי צפויות – להן ניתן מענה במסגרת חיובי ה"מחציות".

מנגד, נכון אני להניח, כי יכול והאב עצמו, כטענתו הוא בסעיף 23 לסיכומיו, נושא בחלק מצרכיהם של הקטינים באופן בלבדי (דוגמת ביטוחים רפואיים וכיוצ"ב). זאת, באופן שיכול והיצמדות לחיוב ה"מחציות" על פי יחס ההכנסות הפנויות לבד, לא זו שעלול להטיל מעמסה חדשה ונוספת על האם עצמה, כי אם גם לגרוע מן האינטרסים של הקטינים (למשל, אם האב ייאלץ לבטל נשיאה בפוליסות הביטוח הפרטי של הקטינים בשל הנטל הכלכלי העצמאי הנובע מחיוב המזונות).

בנסיבות אלה, אני סבור שיש להביא בחשבון את פער ההכנסות שבין ההורים, גם אם לא על פי שיעורו החשבוני, ולהותיר להורים שניהם – הורים מיטיבים כל אחד – די גמישות ופניות כלכלית שתאפשר להם לדאוג לצרכי ילדיהם באופן המיטבי.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני :

הדברים יפים במשנה תוקף במיוחד כאשר חלק לא מבוטל מהוצאות חריגות אלה איננו ניתן לכימות ולהערכה מדויקת באופן צופה פני עתיד, באופן שעלול יהא להטיל מעמסה בלתי סבירה גם על האב ככל שעל הפרק יעמוד חיוב בשיעור משמעותי. בנסיבות אלה, אני סבור שחיובו של האב ב – 65% משיעור הוצאות הרפואה והחינוך החריגות ישקף כהלכה את האיזון הראוי בין האינטרסים שפורטו לעיל.

סיכום אופרטיבי

23. בתביעת המשמורת יפעלו הצדדים בהתאם להוראותיי בסעיף 10 לעיל.
24. בתביעת המזונות יעמוד החיוב על פי החלטת המזונות הזמניים כפסק דין של קבע, בתוספת ההוצאות הבאות :
- א. החיוב הוא שוויוני לכל קטין, ועד הגיע כל אחד מהם לגיל 18 או סיום לימודי יב', לפי המאוחר.
- ב. במהלך השירות הצבאי (חובה) או לאומי, יעמוד סכום המזונות על שליש.
- ג. החיוב בהוצאות רפואה וחינוך לפי סעיפים 11.ב ו- 11.ג להחלטת המזונות הזמניים יעמוד מעתה ואילך על יחס של 65% בהם יישא האב ו – 35% בהם תישא האם.
- ד. לא ראיתי – וטוב שכך – שהצדדים עתרו בסיכומיהם דבר מה ביחס למזונות עבר ולפיכך אני מורה כי הוראותיי אלה הן מעתה ואילך.
- בזה הסתיים הטיפול בשתי התובענות שבכותרת. בנסיבות העניין ובשים לב למהות התובענות, אין צו להוצאות.
- פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת מלוא פרטיהם המזהים של הצדדים ובני משפחותיהם. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.
- ניתן היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 19-12-27204 ל' נ' ל

תיק חיצוני:

בן שלום, שופט

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5